

Interpellation:

Vad vill egentligen styret med funktionsrättspolitiken?

Det nationella målet för funktionshinderspolitiken är att "med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning som utgångspunkt, uppnå jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet för personer med funktionsnedsättning i ett samhälle med mångfald som grund." Målet ska bidra till ökad jämställdhet och till att barnrättsperspektivet ska beaktas. (Myndigheten för delaktighet 2022)

I januari är det 30 år sedan LSS, Lagen om stöd och service till vissa funktionsnedsatta, trädde i kraft. Det som många gånger kallas för Sveriges modernaste frihetsreform. Där institutionerna försvann och den personliga assistansen möjliggjorde för personer med funktionsnedsättning att börja leva ett liv med självbestämmande och makt.

Under 2023 har Linköpings invånare gång på gång kunnat se hur de styrande partierna i Moderaterna och Socialdemokraterna försvårar för de Linköpingsbor som lever med en funktionsnedsättning. Vi har sett hur man lagt ner den fungerande klassen med anpassad undervisning på Fredriksbergskolan, misslyckas med vuxenutbildningen och chockhöjer färdtjänstavgifterna. Vi märker hur väntetiderna för LSS-insatser växer och kommunens domstolsprocess mot enskilda ökar. Sammantaget är det en dyster bild som växer fram kring Linköpings kommuns arbete för att uppnå jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet för personer med funktionsnedsättning i Linköpings kommun.

Med anledning av detta undrar jag

- Vad vill egentligen styret med funktionsrättspolitiken i Linköpings kommun?
- Anser kommunalrådet att Linköpings kommun lever upp till det funktionshinderpolitiska målet?

Sofia Frithioff
Vänsterpartiet

